

๘ ความเห็นทางกฎหมาย

จากการตอบข้อหารือและวินิจฉัยปัญหาในการปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

PDPA

Personal Data Protection Act, B.E. 2562

ศรัณยู โสสิงห์

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

รวบรวม

คำนำ

ด้วยพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มีผลบังคับใช้เต็มรูปแบบเต็มทั้งฉบับเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2565 เป็นต้นมา ทั้งนี้พระราชบัญญัติดังกล่าวถือเป็นกฎหมายใหม่ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย มีเนื้อหาที่ยืดหยุ่นและสอดคล้องกับระเบียบของสหภาพยุโรปว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลทั่วไป (General Data Protection Regulation หรือ GDPR) และถือเป็นกฎหมายที่ต้องอาศัยความรู้หลากหลายศาสตร์เข้ามาบูรณาการดำเนินการตั้งแต่ขั้นร่างกฎหมาย จนถึงขั้นตอนการบังคับใช้ ส่งผลทำให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนบางส่วน ไม่สามารถนำกฎหมายไปปฏิบัติให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดทักษะการเรียนรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้แก่ผู้เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไป

การรวบรวมความเห็นของคณะกรรมการเฉพาะกิจตอบข้อหารือและให้คำแนะนำหน่วยงานของรัฐเพื่อรองรับการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์สำคัญที่จะรวบรวมความเห็นของหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนที่ได้ขอหารือหรือขอคำวินิจฉัยมายังคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเผยแพร่อยู่ในเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล <https://www.pdpc.or.th> โดยนำมารวบรวมไว้เป็นหนังสือเพื่อให้สะดวกต่อการค้นหา รวมถึงเพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจถึงวิธีคิดทางกฎหมายและแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 อันจะทำให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สามารถใช้เป็นแนวทางในการทำงานด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลต่อไป

หวังใจว่าหนังสือเล่มนี้ จะช่วยขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนดไม่มากนัก

ศรัณยู โสสิงห์
กองการเจ้าหน้าที่
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
กุมภาพันธ์ 2567

สารบัญ

	หน้า
การเปิดเผยรายงานการประชุมที่มีข้อมูลส่วนบุคคลทำได้หรือไม่	1
สหกรณ์ออมทรัพย์สามารถเปิดเผยข้อมูลสมาชิกต่อผู้สมัคร ประธานกรรมการสหกรณ์ได้หรือไม่	3
โรงพยาบาลสามารถเปิดเผยข้อมูลผู้ป่วยต่อพนักงานสอบสวน โดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้ป่วยได้หรือไม่	5
ธนาคารสามารถเปิดเผยข้อมูลลูกค้าแก่ทนายความ เพื่อใช้ในการฟ้องคดีได้หรือไม่	9
ธนาคารใช้เทคโนโลยีจดจำใบหน้าเพื่อพิสูจน์ตัวตน โดยไม่ขอความยินยอมจากลูกค้าได้หรือไม่	11
อำนาจในการเก็บ รวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ของผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดหรือหมู่บ้านจัดสรร	13
สัญญาก่อสร้างในหน่วยงานของรัฐซึ่งมีข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเปิดเผยได้หรือไม่	15
สภาวิชาชีพบัญชีสามารถเปิดเผยข้อมูลผู้สอบบัญชีรับอนุญาต บนเว็บไซต์ของหน่วยงานได้หรือไม่	17
ทรัพย์สินที่สูญหายหรือฝากไว้ที่สนามบินซึ่งมีข้อมูลส่วนบุคคล จะต้องดำเนินการอย่างไร	20

การเปิดเผยรายงานการประชุมที่มีข้อมูลส่วนบุคคลทำได้หรือไม่ ?

ข้อหารื้อ

สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ขอให้คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลพิจารณาให้คำแนะนำและคำปรึกษาในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารกรณีรายงานการประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างคุณลักษณะเฉพาะ ที่ปรากฏข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล ได้แก่ ยศ ชื่อ และนามสกุลของคณะกรรมการที่เข้าร่วมประชุม ซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมและรายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าว ตามความในมาตรา 9 ประกอบมาตรา 11 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ให้กับข้าราชการบำนาญที่เมื่อครั้งรับราชการได้รับแต่งตั้งให้เป็นประธานคณะกรรมการจัดทำร่างคุณลักษณะเฉพาะของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) กล่าวหาการดำเนินงานโครงการหนึ่ง จะขัดต่อการใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 หรือไม่ อย่างไร

ความเห็น

คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจตอบข้อหารื้อและให้คำแนะนำหน่วยงานของรัฐเพื่อรองรับการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 พิจารณาประเด็นข้อหารื้อของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองแล้ว มีความเห็นว่า รายงานการประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างคุณลักษณะเฉพาะ ที่ปรากฏข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล ได้แก่ ยศ ชื่อ และนามสกุลของคณะกรรมการที่เข้าร่วมประชุม ซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมและรายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามนัยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และในขณะเดียวกันก็ถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ตามบทนิยามในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 พิจารณาแล้วเห็นว่า การปกปิดหรือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการย่อมเป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 อันเป็นกฎหมายเฉพาะที่บังคับใช้กับหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น ตามนัยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

กรณีรายงานการประชุมดังกล่าวที่ปรากฏข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล ได้แก่ ยศ ชื่อ และนามสกุลของ คณะกรรมการที่เข้าร่วมประชุม และรายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าว ข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติหน้าที่ ราชการตามปกติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และการเปิดเผยรายชื่อและข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล และรายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นในเรื่อง ดังกล่าว ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อหรือจะเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรแต่อย่างใด ในทางตรงกันข้าม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะแสดงถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ซึ่งจะทํา ให้เกิดความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 จึงเห็นว่าสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองสามารถเปิดเผยรายงาน การประชุมที่ปรากฏข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลดังกล่าวให้กับผู้ขอได้

ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 3 และมาตรา 6
2. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 4 มาตรา 9 มาตรา 11 และ มาตรา 15

อ้างอิง

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล, เรื่องสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองขอหารือ การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลกรณีรายงานการประชุม, ค้นวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2557 จาก <https://www.pdpc.or.th/wp-content/uploads/2024/02/PDPC-consultation-28.pdf>

สหกรณ์ออมทรัพย์สามารถเปิดเผยข้อมูลสมาชิก ต่อผู้สมัครประธานกรรมการสหกรณ์ได้หรือไม่ ?

ข้อหารือ

สหกรณ์ออมทรัพย์ ผ. (สหกรณ์ฯ) มีหนังสือขอหารือมายังคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลว่า สหกรณ์ฯ สามารถให้ข้อมูลรายชื่อสมาชิกทั้งหมด พร้อมทั้งที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ของสมาชิกแก่สมาชิกของสหกรณ์ฯ ที่ประสงค์จะสมัครเข้ารับการสรรหาเป็นประธานกรรมการ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพบปะสมาชิกในการสมัครเข้ารับการสรรหาเพื่อรับการเลือกตั้งเป็นประธานกรรมการของสหกรณ์ฯ ได้หรือไม่ อย่างไร

ความเห็น

คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจตอบข้อหารือและให้คำแนะนำหน่วยงานของรัฐเพื่อรองรับการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ได้พิจารณาข้อหารือแล้วเห็นว่า เมื่อสหกรณ์ฯ ซึ่งมีฐานะเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วยชื่อ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของสมาชิก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการรับสมัครสมาชิกการให้บริการและดำเนินการต่าง ๆ ให้กับสมาชิก การให้กู้ยืมเงินและการรับฝากเงิน และการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์และอำนาจของสหกรณ์ตามข้อบังคับของสหกรณ์ฯ การใช้และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว จะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมนั้น การที่สมาชิกที่ประสงค์จะสมัครเข้ารับการสรรหาเป็นประธานกรรมการของสหกรณ์ฯ จะขอให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพบปะสมาชิกในการสมัครเข้ารับการสรรหาเป็นประธานกรรมการของสหกรณ์ฯ ย่อมเป็นการนำไปใช้นอกเหนือวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลแต่แรก

ดังนั้น สหกรณ์ฯ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของสมาชิกแก่ผู้ที่ประสงค์จะสมัครเข้ารับการสรรหาเป็นประธานกรรมการของสหกรณ์ฯ ได้ โดยไม่ได้รับความยินยอมจากสมาชิกในฐานะเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา 24 ประกอบมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 อย่างไรก็ดี หากสหกรณ์ฯ เห็นว่าการใช้ ข้อมูลส่วนบุคคลของสมาชิกในการติดต่อสื่อสารกับสมาชิกหรือประชาสัมพันธ์เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสหกรณ์ให้สมาชิกทราบอยู่ในขอบเขตวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของสหกรณ์ฯ ดังกล่าว สหกรณ์ฯ อาจพิจารณาติดต่อสื่อสารกับสมาชิกหรือประชาสัมพันธ์ให้สมาชิกทราบข่าวสารเกี่ยวกับการสรรหาหรือผู้สมัครเข้ารับการสรรหาเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการของสหกรณ์ฯ โดยตรงได้ โดยไม่มีการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลให้กับผู้สมัครรายใดโดยไม่ได้รับความยินยอมจากสมาชิก

นอกจากนี้ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล สหกรณ์ฯ จะต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบวัตถุประสงค์และรายละเอียดตามมาตรา 23 ก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ทราบถึงรายละเอียดนั้นอยู่แล้ว และสหกรณ์ฯ จะเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลได้เท่าที่จำเป็นภายใต้วัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมายของสหกรณ์ฯ

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 22 มาตรา 23 มาตรา 24 และมาตรา 27

อ้างอิง

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล, เรื่องสหกรณ์ออมทรัพย์ ผ. ขอหาหรือเกี่ยวกับการให้ข้อมูลของสมาชิก, คำนวณที่ 3 กุมภาพันธ์ 2567 จาก <https://www.pdpc.or.th/wp-content/uploads/2024/02/PDPC-consultation-25.pdf>

โรงพยาบาลสามารถเปิดเผยข้อมูลผู้ป่วยต่อพนักงานสอบสวน โดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้ป่วยได้หรือไม่ ?

ข้อหารือ

โรงพยาบาล B โดยฝ่ายกฎหมายของโรงพยาบาล ขอหารือกรณีพนักงานสอบสวนมักมีหนังสือ และ/หรือหมายเรียกพยานเอกสาร ขอให้โรงพยาบาล B ส่งประวัติการรักษาพยาบาลของผู้ป่วย ซึ่งถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 เพื่อนำไปประกอบสำนวนการสอบสวนดำเนินคดีอาญา โรงพยาบาล B จึงขอหารือถึงการใช้หรือเปิดเผยประวัติการรักษาพยาบาลของผู้ป่วย กรณีได้รับหนังสือ และ/หรือหมายเรียกพยานเอกสาร ออกโดยพนักงานสอบสวน เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานที่ถูกต้องต่อไป ดังนี้

1. พนักงานสอบสวน สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมีอำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลายอื่นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งได้ทำไปเกี่ยวกับความผิดที่มีการกล่าวหา เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือการพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ มีหนังสือ และ/หรือหมายเรียกพยานเอกสารนั้น การขอข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานสอบสวนซึ่งสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยของประชาชน ตามความหมายของมาตรา 4 (2) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 หรือไม่ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ใช่หรือไม่ และการกระทำตามอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวน ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อวัตถุประสงค์ข้างต้นนั้น เป็นการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ที่ได้ดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญาตามมาตรา 4 (5) ซึ่งไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ใช่หรือไม่

2. ตามข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น โรงพยาบาล B ในฐานะผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สามารถเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ตามที่พนักงานสอบสวนมีหนังสือ และ/หรือหมายเรียกพยานเอกสาร ให้กับพนักงานสอบสวนตามมาตรา 21 (2) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ได้หรือไม่

3. กรณี ตามข้อ 1 ข้างต้น โรงพยาบาล B สามารถเปิดเผยประวัติ การรักษาพยาบาลโดยไม่ต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อนให้กับพนักงานสอบสวนได้หรือไม่

ความเห็น

คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดย คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจตอบข้อหารือ และให้คำแนะนำหน่วยงานของรัฐเพื่อรองรับการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ประเด็นหารือที่ 1 เห็นว่า การขอข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานสอบสวน เพื่อการสอบสวน ซึ่งเป็นการรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลายอื่นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งพนักงานสอบสวนได้ทำไปเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหา เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ ตามประเด็นที่หารือนี้ ถือเป็น ส่วนหนึ่งของการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญาตามนัยมาตรา 4 (5) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 โดยกระบวนการยุติธรรมทางอาญาครอบคลุม ตั้งแต่กระบวนการเพื่อให้รู้ถึงการกระทำความผิดอาญา ผู้กระทำความผิดอาญา ข้อเท็จจริงและ รายละเอียดแห่งความผิดอาญา การติดตามหาตัวผู้กระทำความผิดอาญา การพิจารณาความผิดอาญา และการลงโทษผู้กระทำความผิดอาญา และในกรณีที่เจ้าหน้าที่ดังกล่าวเป็นบุคลากรของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ ที่ปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจที่กฎหมายกำหนดไว้เพื่อการรักษาความปลอดภัย ของประชาชน จะเข้าข่ายเป็นการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของ รัฐ ซึ่งรวมถึงการรักษาความปลอดภัยของประชาชน ตามความในมาตรา 4 (2) แห่งพระราชบัญญัติ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ด้วย ดังนั้น กรณีตามประเด็นหารือดังกล่าว ถือเป็น การเก็บ รวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการปฏิบัติหน้าที่ในการรักษา ความมั่นคงของรัฐ ซึ่งรวมถึงการรักษาความปลอดภัยของประชาชน เพื่อการดำเนินงานตาม กระบวนการยุติธรรมทางอาญา จึงไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ตามมาตรา 4 (2) และ (5) อย่างไรก็ตาม สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะต้องจัดให้มีการรักษา ความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลให้เป็นไปตามมาตรฐานด้วย ตามความในมาตรา 4 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

ประเด็นหารือที่ 2 และ 3 โรงพยาบาล B ในฐานะผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สามารถเก็บ รวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับประวัติการรักษาพยาบาลของผู้ป่วย โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความ ยินยอมตามมาตรา 24 หรือมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แล้วแต่กรณี เช่น เป็นการจำเป็นเพื่อการปฏิบัติตามสัญญาซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคู่สัญญาหรือ เพื่อใช้ในการดำเนินการตามคำขอของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อนเข้าทำสัญญานั้นตามมาตรา 24 (3) เป็นการปฏิบัติตามสัญญาระหว่างเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลกับผู้ประกอบวิชาชีพทางการแพทย์ ในกรณีที่ ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือผู้มีหน้าที่ รักษาข้อมูล ส่วนบุคคลนั้นไว้เป็นความลับตามกฎหมายตามมาตรา 26 (5) (ก) หรือเป็นการปฏิบัติตามกฎหมายของ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 24 (6) หรือเป็นการจำเป็นในการปฏิบัติตามกฎหมายตามมาตรา 26 (5) (ก) เช่น หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการในการจัดให้มีและรายงาน หลักฐานเกี่ยวกับผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลและผู้ป่วย และเอกสารอื่นที่เกี่ยวกับการ รักษาพยาบาล โดยต้องเก็บรักษาไว้ให้อยู่ในสภาพที่ตรวจสอบได้ไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่จัดทำ ตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. 2541

ดังนั้น โรงพยาบาล B จึงสามารถใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ซึ่งรวมถึงประวัติการรักษาพยาบาลของผู้ป่วยที่ถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับข้อมูลสุขภาพตามมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ตามที่พนักงานสอบสวนมีหนังสือ และ/หรือหมายเรียกพยานเอกสารได้โดยไม่ต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา 24 หรือมาตรา 26 แล้วแต่กรณี ตามนัยมาตรา 27 วรรคหนึ่ง สำหรับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ในกรณีที่ได้แจ้งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไว้ก่อนหรือในขณะที่ เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล สามารถดำเนินการได้ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ส่วนกรณีที่เป็นการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างไปจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไว้ก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวม โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อนการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยนั้น หากเป็นการปฏิบัติตามที่บัญญัติแห่งกฎหมายอื่นที่บัญญัติให้กระทำได้ เช่น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ก็สามารถดำเนินการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวได้ ตามนัยมาตรา 21 วรรคสอง (2) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

อนึ่ง การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลให้กับพนักงานสอบสวนดังกล่าว ยังถือเป็นกรณีที่มีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผยข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล ซึ่งสามารถกระทำได้ตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 โดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ได้บัญญัติให้ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใดหรือหน่วยงานใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น เว้นแต่ (1) บทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นการเพิ่มเติมไม่ว่าจะซ้ำกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือไม่ก็ตาม (2) ฯลฯ อีกด้วย

ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจตอบข้อหารือฯ มีความเห็นเพิ่มเติมว่า โรงพยาบาล B ในฐานะผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 และกฎหมายอื่น ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้ครบถ้วนด้วย โดยเฉพาะในเรื่องการจัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสมตามที่กำหนดในมาตรา 37 (1) ซึ่งต้องเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดในประกาศคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เรื่อง มาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2565

ข้อกำหนด

1. พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 3 มาตรา 4 (2) และ (5) มาตรา 4 วรรคสาม มาตรา 21 มาตรา 24 มาตรา 26 มาตรา 27 วรรคหนึ่ง และมาตรา 37 (1)
2. พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. 2541 มาตรา 35
3. พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 มาตรา 7
4. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

อ้างอิง

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล, เรื่องโรงพยาบาล B ขอรื้อกรณี
พนักงานสอบสวนขอข้อมูลส่วนบุคคล, ค้นวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2567 จาก <https://www.pdpc.or.th/wp-content/uploads/2024/02/PDPC-consultation-14.pdf>

ธนาคารสามารถเปิดเผยข้อมูลลูกค้าแก่ทนายความ เพื่อใช้ในการฟ้องคดีได้หรือไม่ ?

ข้อหารือ

ผู้หารือในฐานะที่ปรึกษากฎหมายของบริษัท ญ. และเป็นทนายความในการดำเนินคดีต่าง ๆ ให้กับบริษัทฯ ด้วย โดยปกติลูกค้าที่ซื้อสินค้าจากบริษัท ฯ ได้ชำระเงินค่าสินค้าโดยส่งจ่ายเป็นเช็คให้แก่บริษัทฯ หากเช็คของลูกค้าถูกระงับการจ่ายเงิน บริษัทฯ ในฐานะผู้เสียหายตามกฎหมาย ก็จะดำเนินคดีกับลูกค้าในความผิดอาญาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 โดยใช้ทนายความประจำบริษัทฯ เป็นผู้ฟ้องคดีต่อศาล มิได้นำเช็คไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนแต่ประการใด และโดยปกติหากทนายที่รับเรื่องไม่สามารถทราบได้ชัดเจนว่า ผู้ส่งจ่ายเช็คชื่ออะไร ก็จะสอบถามไปทางธนาคาร ซึ่งที่ผ่านมาบริษัทฯ ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ปัจจุบันนับแต่มีพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ธนาคารจะไม่ยอมบอกชื่อผู้ลงลายมือชื่อส่งจ่ายในเช็คให้แก่ทนายความของบริษัทฯ ทราบ แม้ทางบริษัทฯ จะอ้างว่าหากไม่บอกบริษัทฯ จะไม่สามารถฟ้องตัวผู้กระทำความผิดได้ ทำให้เกิดความเสียหายก็ตาม ก็ไม่ได้รับการแจ้งข้อมูลเพื่อประกอบการดำเนินคดี ทำให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหายอยู่หลายครั้ง เนื่องจากฟ้องผิดตัวบ้าง ฟ้องไม่ครบคนที่กระทำความผิดบ้าง ทั้งนี้จากการตรวจสอบข้อกฎหมายทราบว่า มาตรา 4 (5) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ซึ่งได้บัญญัติยกเว้นไม่ให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่ “การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์ รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา” ซึ่งผู้หารือมีความเห็นว่า ผู้เสียหายที่แต่งตั้งทนายความยื่นฟ้องคดีอาญาเอง น่าจะอยู่ในขอบข่ายข้อยกเว้นดังกล่าวแล้วด้วย เช่น ก่อนจะฟ้องคดี ทนายของผู้เสียหายจะต้องไปคัดทะเบียนราษฎรที่สำนักงานเขตหรืออำเภอ เพื่อทราบชื่อ ที่อยู่ของจำเลยที่จะถูกฟ้อง ซึ่งสำนักงานเขตหรืออำเภอจะคัดสำเนาข้อมูลของบุคคลได้ ซึ่งทนายความจะใช้ประกอบในคำฟ้องต่อไป จึงขอหารือว่า การดำเนินการดังกล่าวข้างต้นของบริษัทฯ จะสามารถปรับเข้ากับข้อยกเว้นตามมาตรา 4 (5) ในส่วนที่บัญญัติว่า “รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา” ได้หรือไม่

ความเห็น

คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจตอบข้อหารือและให้คำแนะนำหน่วยงานของรัฐเพื่อรองรับการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ได้พิจารณาข้อหารือแล้วเห็นว่า บทบัญญัติตามมาตรา 4 (5) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ซึ่งกำหนดไม่ใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์ รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ทั้งนี้ กระบวนการยุติธรรมทางอาญาครอบคลุมตั้งแต่กระบวนการเพื่อให้รู้ถึงการกระทำความผิดอาญา ผู้กระทำความผิดอาญา ข้อเท็จจริงและรายละเอียดแห่งความผิดอาญา การติดตามหาตัวผู้กระทำความผิดอาญา การพิจารณาคดีความผิดอาญา และการลงโทษผู้กระทำ

ความผิดอาญา แต่จะต้องเป็นการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เท่านั้น สำหรับการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของนายความ และ/หรือผู้เสียหายในฐานะผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ในบางกิจกรรมที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล เช่น การแถลงต่อศาลซึ่งอยู่ในระหว่างกระบวนการพิจารณาพิพากษาคดี ย่อมเข้าข่ายยกเว้นตามมาตรา 4 (5) แต่การเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยนายความ และ/หรือผู้เสียหาย เพื่อรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อให้รู้ถึงการกระทำความผิดอาญา ผู้กระทำความผิดอาญา ตลอดจนข้อเท็จจริงและรายละเอียดแห่งความผิดอาญา ซึ่งเป็นกระบวนการก่อนการฟ้องคดีและการพิจารณาพิพากษาคดี และไม่ได้เป็นการดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ไม่เข้าลักษณะตามมาตรา 4 (5) กรณีจึงไม่ได้รับยกเว้นไม่ให้นำพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาใช้บังคับแต่อย่างใด

อย่างไรก็ดี คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจตอบข้อหารือฯ มีข้อสังเกตว่า ธนาकारในฐานะผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับชื่อของผู้ลงลายมือชื่อส่งจ่ายเช็ค โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา 24 (3) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 เนื่องจากเป็นการจำเป็นเพื่อการปฏิบัติตามสัญญาซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคู่สัญญา ดังนั้น กรณีตามข้อหารือนี้ เมื่อธนาकारได้รับคำขอข้อมูลดังกล่าวจากนายความ และ/หรือผู้เสียหาย จึงควรพิจารณาว่า การขอข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับเจ้าของบัญชีหรือผู้ลงลายมือชื่อส่งจ่ายเช็คโดยนายความ และ/หรือผู้เสียหาย เพื่อรวบรวมพยานหลักฐานในการฟ้องคดี อาจเป็นกรณีที่ธนาकारสามารถเปิดเผยได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือไม่ เช่น พิจารณาว่าเป็นกรณีที่เป็นกรณจำเป็นเพื่อประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือของบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่ธนาकारพิจารณาแล้วเห็นว่า ประโยชน์ดังกล่าวมีความสำคัญน้อยกว่าสิทธิขั้นพื้นฐานในข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา 24 (5) ประกอบมาตรา 27 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 จึงไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้น หรือมีกฎหมายอื่นกำหนดให้ธนาकारต้องเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ตามมาตรา 24 (6) ประกอบมาตรา 27 วรรคหนึ่ง ธนาकारก็ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังกล่าวต่อไป

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 4 (5) มาตรา 24 และมาตรา 27 วรรคหนึ่ง

อ้างอิง

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล, เรื่องบริษัท ญ. ขอหารือเรื่อง พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 4 (5), คำนวณวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2567 จาก <https://www.pdpc.or.th/wp-content/uploads/2024/02/PDPC-consultation-09.pdf>

ธนาคารใช้เทคโนโลยีจดจำใบหน้าเพื่อพิสูจน์ตัวตน โดยไม่ขอความยินยอมจากลูกค้าได้หรือไม่ ?

ข้อหารือ

ธนาคาร ม. ขอหารือคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 กรณีการขอความยินยอมในการเปิดบัญชี และการทำธุรกรรมโดยใช้ Facial recognition โดยมีประเด็นว่า ในกรณีการเปิดบัญชีหรือทำธุรกรรมผ่านเครื่อง Virtual Teller Machine (VTM) และ Mobile Banking ธนาคารมีการเก็บรวบรวมและใช้ Facial recognition ของลูกค้าเพื่อพิสูจน์และยืนยันตัวตน ธนาคารจะต้องขอความยินยอมหรือไม่อย่างไร

ความเห็น

คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจตอบข้อหารือและให้คำแนะนำหน่วยงานของรัฐเพื่อรองรับการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 พิจารณาประเด็นข้อหารือของธนาคาร ม. แล้ว มีความเห็นว่า สำหรับกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพิสูจน์และยืนยันตัวตนของผู้เยาว์ โดยวิธีนำเทคโนโลยีจดจำใบหน้า (Facial recognition) มาใช้พิสูจน์ยืนยันตัวตนของผู้ทำธุรกรรมในการเปิดบัญชีและการทำธุรกรรมโดยใช้ Facial recognition ในการดำเนินการดังกล่าวอาจพิจารณาได้ว่าเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่มีลักษณะตามนัยมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ซึ่งเทคโนโลยีจดจำใบหน้ามีการใช้เทคนิคหรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการนำลักษณะเด่นทางกายภาพหรือทางพฤติกรรมของบุคคลมาใช้ทำให้สามารถยืนยันตัวตนของบุคคลนั้นที่ไม่เหมือนกับบุคคลอื่นได้ จึงเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลชีวภาพ ตามมาตรา 26 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ธนาคารจึงต้องพิจารณาฐานทางกฎหมายตามมาตรา 26 วรรคหนึ่ง (1) ถึง (5) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลสำหรับกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อยืนยันตัวตนเมื่อไม่มีเหตุดังกล่าวก็ต้องขอความยินยอมโดยชัดแจ้งจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล โดยหลักเกณฑ์การขอความยินยอมจะต้องเป็นไปตามมาตรา 19 และมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เยาว์ในการเปิดบัญชีธนาคารอาจพิจารณาฐานทางกฎหมายในการเปิดบัญชีเงินฝากของผู้เยาว์โดยอาศัยเหตุตามมาตรา 24 (3) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 กล่าวคือเป็นการจำเป็นเพื่อการปฏิบัติตามสัญญาซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคู่สัญญาหรือเพื่อใช้ในการดำเนินการตามคำขอของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อนเข้าทำสัญญา ซึ่งประเด็นความสามารถของผู้เยาว์ในการทำสัญญาและความสมบูรณ์ของสัญญาย่อมเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งกำหนดว่าผู้เยาว์อาจทำการใด ๆ โดยลำพังได้ตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 22 มาตรา 23 หรือมาตรา 24 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้วแต่กรณี แต่หากเป็นกรณีอื่นที่ผู้เยาว์ไม่อาจทำนิติกรรมหรือทำการโดยลำพังได้ การทำนิติกรรมใด ๆ

ของผู้เยาว์ ต้องได้รับความยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรมก่อน การใด ๆ ที่ผู้เยาว์ได้ทำลงโดยปราศจากความยินยอมเช่นว่านั้นเป็นโมฆียะ โดยผลของการไม่ได้ขอความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมจะเป็นโมฆียะกรรมที่อาจถูกบอกล้างหรือให้สัตยาบันได้ต่อไป ตามมาตรา 21 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งนี้ เนื่องจากกรณีการเปิดบัญชีเงินฝากของผู้เยาว์ที่หารู้ดังกล่าวดังกล่าวไม่ได้ใช้ “ความยินยอม” เป็นฐานทางกฎหมายตามมาตรา 24 (3) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 จึงไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

ข้อกฎหมาย

1. พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 19 มาตรา 20 มาตรา 24 และมาตรา 26
2. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 23 มาตรา 24 และมาตรา 27

อ้างอิง

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล, **เรื่องธนาคาร ม. ขอหารือเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562**, คำนวณที่ 3 กุมภาพันธ์ 2567 จาก <https://www.pdpc.or.th/wp-content/uploads/2024/02/PDPC-consultation-06.pdf>

อำนาจในการเก็บ รวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ของผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดหรือหมู่บ้านจัดสรร

ข้อหาหรือ

บริษัท ข. มีวัตถุประสงค์ประสงค์ในกิจการบริการงานบริหารอาคาร และรับจ้างอื่น ๆ ซึ่งต้องมีการเก็บรวบรวม ใช้และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้อง จึงหาหรือเกี่ยวกับกิจกรรมของบริษัทฯ ที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 โดยมีประเด็นว่า ในกรณีที่บริษัทฯ รับจ้างเป็นผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุด/หมู่บ้านจัดสรร หรือกรณีบริษัทฯ ไม่ได้เป็นผู้จัดการนิติบุคคลฯ แต่รับจ้างบริหารอาคาร/หมู่บ้าน บริษัทฯ มีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้า/ผู้พักอาศัย เพื่อการออกใบแจ้งหนี้ การรักษาความปลอดภัย การระบุข้อมูลส่วนบุคคลในสติ๊กเกอร์จอดรถ การทำทะเบียนผู้พักอาศัย และการให้บริการอื่น ๆ บริษัทฯ ต้องขอความยินยอมจากลูกค้า/ผู้พักอาศัยทั้งหมดหรือไม่ หรือเข้าข่ายกเว้นตามอนุมาตราใด

ความเห็น

คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยคณะกรรมการเฉพาะกิจตอบข้อหาหรือและให้คำแนะนำหน่วยงานของรัฐเพื่อรองรับการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ได้พิจารณาข้อหาหรือแล้วเห็นว่า กรณีที่บริษัทฯ รับจ้างเป็นผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุด/นิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรซึ่งจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลอาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดหรือจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินแล้วแต่กรณี หรือได้รับจ้างบริหารอาคารชุด/หมู่บ้านจัดสรร มีการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้พักอาศัยเพื่อการออกใบแจ้งหนี้ การรักษาความปลอดภัย การระบุข้อมูลส่วนบุคคลในสติ๊กเกอร์จอดรถ การทำทะเบียนผู้พักอาศัย และการให้บริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวของบริษัทฯ เป็นการดำเนินการในฐานะผู้รับจ้างซึ่งดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามคำสั่งหรือในนามของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล (นิติบุคคลอาคารชุด /นิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร) ในกรณีนี้ บริษัทฯ ไม่ใช่บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล บริษัทฯ จึงไม่มีฐานะเป็น “ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล” แต่มีฐานะเป็น “ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล” ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

ทั้งนี้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องมีฐานทางกฎหมายตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 24 หรือมาตรา 26 แล้วแต่กรณี หน้าที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่มีฐานทางกฎหมายดังกล่าวเป็นหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ใช่หน้าที่ของผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลแต่อย่างใด บริษัทฯ จึงไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมหรือมีฐานทางกฎหมายตามมาตรา 24 หรือมาตรา 26 แต่หน้าที่ดังกล่าวเป็นของนิติบุคคลอาคารชุด/นิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรที่ต้องเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลมาโดยชอบด้วยกฎหมายตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

สำหรับกรณีที่บริษัทฯ ได้มีนิติสัมพันธ์เป็นผู้รับจ้าง (outsourc) เป็นผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุด/นิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร หรือเป็นผู้รับจ้างในการบริหารอาคารชุด/หมู่บ้านจัดสรร จากนิติบุคคลอาคารชุด/นิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรซึ่งเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล บริษัทฯ จึงมีฐานะเป็นเพียงผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล และมีหน้าที่ต้องดำเนินการตามคำสั่งที่ได้รับจากนิติบุคคลอาคารชุด/นิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรในการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 40 (1) ตลอดจนมีหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล นอกจากนี้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องจัดให้มีข้อตกลงการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างกันเพื่อควบคุมการดำเนินงานตามสัญญาอันเป็นหน้าที่ของผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติดังกล่าว ตามนัยมาตรา 40 วรรคสามด้วย

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 24 มาตรา 26 มาตรา 40 (1) และมาตรา 40 วรรคสาม

อ้างอิง

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล, **เรื่องบริษัท ข. ขอปรึกษาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562**, คำนวนที่ 3 กุมภาพันธ์ 2567 จาก <https://www.pdpc.or.th/wp-content/uploads/2024/02/PDPC-consultation-08.pdf>

สัญญาก่อสร้างในหน่วยงานของรัฐซึ่งมีข้อมูลส่วนบุคคล สามารถเปิดเผยได้หรือไม่ ?

ข้อหารือ

กรมโยธาธิการและผังเมือง ขอหารือแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 กรณีการเปิดเผยข้อมูลสัญญาก่อสร้างที่กรมโยธาธิการและผังเมือง เป็นผู้ว่าจ้าง เอกชนแห่งหนึ่งให้แก่ผู้ร้องขอว่า สามารถเปิดเผยได้หรือไม่ อย่างไร และจำเป็นต้องจัดหาข้อมูลให้ทั้งหมดทุกสัญญาทุกช่วงเวลาตามที่ร้องขอหรือไม่ และกรมโยธาธิการและผังเมืองได้มีหนังสือหารือกรณีดังกล่าวไปยังคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งได้รับการแจ้งตอบข้อหารือดังกล่าวแล้ว

ความเห็น

คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจตอบข้อหารือและให้คำแนะนำหน่วยงานของรัฐเพื่อรองรับการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ได้พิจารณาข้อหารือของกรมโยธาธิการและผังเมืองและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า กรณีการขอคัดถ่ายสำเนาสัญญาก่อสร้างที่กรมโยธาธิการและผังเมืองเป็นผู้ว่าจ้างให้เอกชนรายหนึ่งดำเนินการ เป็นการใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารของราชการตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยคณะอนุกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการได้มีหนังสือตอบข้อหารือดังกล่าวแล้วว่า ตามมาตรา 44 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 กำหนดว่า ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสัญญาใด ๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้ว ให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ และหากเป็นสัญญาที่เกิดขึ้นหลังจากพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 มีผลใช้บังคับแล้ว นอกจากหน่วยงานของรัฐจะมีหน้าที่ต้องเปิดเผยตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวแล้ว สัญญาตามข้อหารือยังเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยตามมาตรา 8 (2) แห่งพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 ซึ่งมีหลักการว่า ให้การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุของหน่วยงานภาครัฐต้องกระทำโดยโปร่งใสและเปิดเผยข้อมูลในทุกขั้นตอน ประกอบกับยังเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามมาตรา 9 (8) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง กำหนดให้ประกาศเชิญชวนทั่วไป ประกาศผลผู้ชนะการจัดซื้อจัดจ้าง และสัญญาที่ได้มีการอนุมัติสั่งซื้อหรือสั่งจ้าง เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (8) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 อีกด้วย ดังนั้นกรมโยธาธิการและผังเมือง จึงมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าว ซึ่งในประเด็นนี้ คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจตอบข้อหารือฯ มีความเห็นพ้องด้วยกับคณะอนุกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

อย่างไรก็ดี แม้กรณีตามที่หารือจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ดังกล่าว แต่หากมีข้อมูลข่าวสารส่วนใดที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา 14 หรือมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 อยู่ด้วย ก็ให้หน่วยงานของรัฐลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนั้น ตามมาตรา 9 วรรคสอง ซึ่งมาตรา 15 วรรคสองกำหนดว่าผู้ขออาจอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการได้ โดยการพิจารณาไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ย่อมรวมถึงกรณีที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลด้วย กรมโยธาธิการและผังเมืองจึงสามารถลบหรือตัดทอนหรือไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่มีผู้ร้องขอในส่วนที่มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้

นอกจากนี้กรมโยธาธิการและผังเมือง มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในส่วนที่เกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลด้วย ซึ่งรวมถึงการแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงวัตถุประสงค์และรายละเอียดในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 23 และการจัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้ เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ ตามมาตรา 37 (1) ตลอดจนหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติดังกล่าว

ข้อกฎหมาย

1. พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 23 และมาตรา 37 (1)
2. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 9 (8) มาตรา 9 วรรคสอง มาตรา 14 และมาตรา 15
3. พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 มาตรา 8 (2)
4. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาตรา 44
5. ประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง กำหนดให้ประกาศเชิญชวนทั่วไป ประกาศผลผู้ชนะการจัดซื้อจัดจ้าง และสัญญาที่ได้มีการอนุมัติสั่งซื้อหรือสั่งจ้างเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (8) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

อ้างอิง

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล, เรื่องกรมโยธาธิการและผังเมืองขอหารือแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562, คำนวนที่ 3 กุมภาพันธ์ 2567 จาก <https://www.pdpc.or.th/wp-content/uploads/2024/02/PDPC-consultation-01.pdf>

สภาวิชาชีพบัญชีสามารถเปิดเผยข้อมูลผู้สอบบัญชีรับอนุญาต บนเว็บไซต์ของหน่วยงานได้หรือไม่ ?

ข้อหารือ

สภาวิชาชีพบัญชี ขอหารือมายังคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งมีประเด็นว่า สภาวิชาชีพบัญชีสามารถเปิดเผยข้อมูลชื่อ สกุล เลขทะเบียนใบอนุญาตของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับสถานะใบอนุญาตของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตทุกรายบนเว็บไซต์ของสภาวิชาชีพบัญชี เพื่อให้ประชาชนทั่วไปหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบสถานะของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตว่ามีสถานภาพปกติหรือถูกพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตหรือไม่ รวมทั้งการให้ข้อมูลสถานะของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตกรณีที่มีการสอบถามทางโทรศัพท์ โดยไม่ต้องขอความยินยอมจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตก่อนแต่อย่างใด ตามความเห็นของคณะกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการได้หรือไม่

ความเห็น

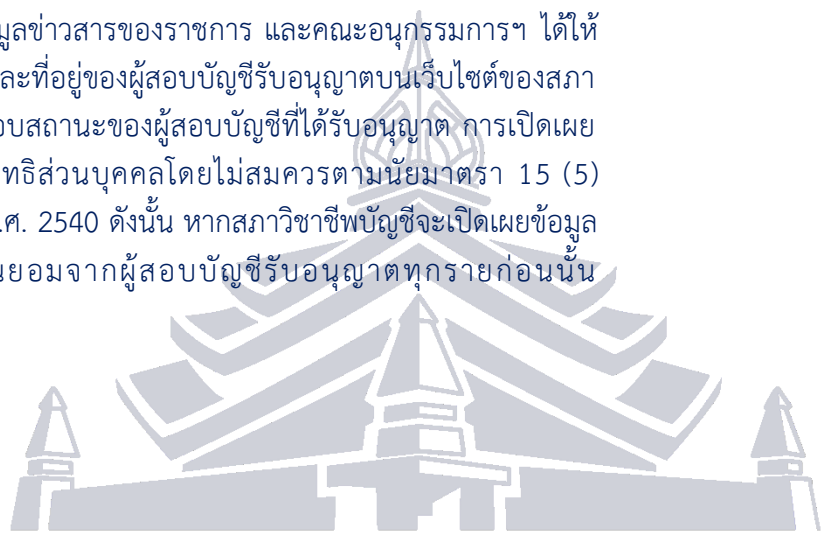
คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยคณะกรรมการเฉพาะกิจตอบข้อหารือและให้คำแนะนำหน่วยงานของรัฐเพื่อรองรับการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 พิจารณาประเด็นข้อหารือดังกล่าวแล้ว มีความเห็นว่า สภาวิชาชีพบัญชีเป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพบัญชี ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 และมีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามอำนาจหน้าที่ ในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว สภาวิชาชีพบัญชี จึงถือเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 และในขณะเดียวกัน สภาวิชาชีพบัญชีซึ่งเป็นองค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ ถือเป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ข้อมูลข่าวสาร (รวมถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล) ที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสภาวิชาชีพบัญชี จึงถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามนัยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ดังนั้น สภาวิชาชีพบัญชีจึงอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับดังกล่าว

สำหรับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติหลักการไว้ว่า ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจกรรมใด หรือหน่วยงานใดไว้โดยเฉพาะแล้วให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น เว้นแต่ (1) บทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นการเพิ่มเติม ไม่ว่าจะซ้ำกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือไม่ก็ตาม (2) ฯลฯ ดังนั้น เพื่อให้การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของสภาวิชาชีพบัญชีในประเด็นที่ได้อธิบายมานี้ เป็นไปตามที่

กฎหมายทั้ง 2 ฉบับดังกล่าวบัญญัติ สภาวิชาชีพบัญชีอาจพิจารณาเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ได้บัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลสำหรับหน่วยงานของรัฐไว้โดยเฉพาะแล้ว และต้องบังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 เป็นการเพิ่มเติม ตามมาตรา 3 (1) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจตอบข้อหารือฯ มีความเห็นเพิ่มเติมว่า การที่สภาวิชาชีพบัญชีเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 ถือเป็นกรำจำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ในการดำเนินการกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือปฏิบัติหน้าที่ในการใช้อำนาจรัฐที่ได้มอบให้แก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลโดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 24 (4) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 สภาวิชาชีพบัญชีจึงสามารถใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ซึ่งรวมถึงการเปิดเผยข้อมูลชื่อ สกุล เลขทะเบียนใบอนุญาตของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับสถานะใบอนุญาตของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตทุกราย บนเว็บไซต์ของสภาวิชาชีพบัญชี เพื่อให้ประชาชนทั่วไปหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบสถานะของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตว่ามีสถานภาพปกติหรือถูกพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตหรือไม่รวมทั้งการให้ข้อมูลสถานะของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตกรณีที่มีการสอบถามทางโทรศัพท์ โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 27 วรรคหนึ่ง แต่สภาวิชาชีพบัญชีต้องบันทึกการใช้หรือเปิดเผยนั้นไว้ในรายการ (Record of Processing Activities) ตามมาตรา 39 ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา 27 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวด้วย อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็นภายใต้วัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมายที่ได้แจ้งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไว้ก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวม ตามมาตรา 22 ประกอบมาตรา 21 และจะเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างไปจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้มิได้ เว้นแต่ (1) ได้แจ้งวัตถุประสงค์ใหม่นั้นให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบและได้รับความยินยอมก่อนเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยแล้ว หรือ (2) บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้ นอกจากนี้ สภาวิชาชีพบัญชีอาจพิจารณาเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวต่อผู้ร้องขอเป็นการเฉพาะราย โดยให้บริการตรวจสอบผ่านระบบสารสนเทศหรือเว็บไซต์ที่ให้บริการสืบค้นข้อมูลตามเงื่อนไขที่กำหนด จะเป็นการเหมาะสมกว่าการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตทั้งหมดในภาพรวมผ่านเว็บไซต์เป็นการทั่วไป

สำหรับการเปิดเผยหมายเลขโทรศัพท์และที่อยู่ของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตทุกรายที่อยู่ในความครอบครองของสภาวิชาชีพบัญชีบนเว็บไซต์ของสภาวิชาชีพบัญชี ซึ่งสภาวิชาชีพบัญชีได้เคยหารือคณะอนุกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ และคณะอนุกรรมการฯ ได้ให้ความเห็นไว้ว่า การเปิดเผยหมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่ของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตบนเว็บไซต์ของสภาวิชาชีพบัญชี ยังไม่มีความจำเป็นต่อการตรวจสอบสถานะของผู้สอบบัญชีที่ได้รับอนุญาต การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามนัยมาตรา 15 (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ดังนั้น หากสภาวิชาชีพบัญชีจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนดังกล่าวจะต้องขอความยินยอมจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตทุกรายก่อนนั้น

คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจตอบข้อหารือและให้คำแนะนำหน่วยงานของรัฐเพื่อรองรับการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เห็นว่า สภาวิชาชีพบัญชีได้เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีโดยอาศัยฐานทางกฎหมาย คือ เป็นการจำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ในการดำเนินภารกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือปฏิบัติหน้าที่ในการใช้อำนาจรัฐที่ได้มอบให้แก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ตามนัยมาตรา 24 (4) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แม้จะเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมจากสมาชิกสภาวิชาชีพบัญชี หรือผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี และสามารถใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามนัยมาตรา 27 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แต่สภาวิชาชีพบัญชีจะต้องดำเนินการเท่าที่จำเป็นตามอำนาจหน้าที่เพื่อการตรวจสอบสถานะของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตและต้องดำเนินการภายใต้วัตถุประสงค์โดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อไม่ให้เป็นการละเมิดสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และหากจะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลในส่วนที่ไม่ได้มีความจำเป็นตามหน้าที่และอำนาจเพื่อการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ใด ก็จะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อน คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจตอบข้อหารือฯ จึงมีความเห็นพ้องกับความเห็นของคณะอนุกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ

ข้อกฎหมาย

1. พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 3 มาตรา 6 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 24 (4) มาตรา 27 และมาตรา 39
2. พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 มาตรา 6 และมาตรา 7
3. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 4 และมาตรา 15 (5)

อ้างอิง

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล, เรื่องสภาวิชาชีพบัญชีขอหารือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล, คำนวณวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2567 จาก <https://www.pdpc.or.th/wp-content/uploads/2024/02/PDPC-consultation-24.pdf>

ทรัพย์สินที่สูญหายหรือฝากไว้ที่สนามบินซึ่งมีข้อมูลส่วนบุคคล จะต้องดำเนินการอย่างไร ?

ข้อหารือ

บริษัท อ. ได้จัดทำร่างหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการรับฝากทรัพย์สินและการจัดเก็บทรัพย์สินที่เก็บได้ ณ สนามบินที่อยู่ในความรับผิดชอบ จึงขอหารือแนวปฏิบัติในการดำเนินการกับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกอยู่ และการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ก่อนนำไปจำหน่ายหรือขายทอดตลาดจะต้องทำอย่างไร

ความเห็น

คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจตอบข้อหารือและให้คำแนะนำหน่วยงานของรัฐเพื่อรองรับการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ได้พิจารณาข้อหารือแล้ว ขอเรียนว่า การดำเนินกิจกรรมของแผนกบริการทรัพย์สินสูญหาย (Lost & Found) เป็นเพียงการจัดการทรัพย์สินที่ไม่ทราบว่าเป็นของผู้ใดเท่านั้น ไม่ใช่เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่จะทำให้บริษัทฯ เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแต่อย่างใด

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การดำเนินการของบริษัทฯ เป็นไปตามแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) การที่บริษัทฯ จะนำทรัพย์สินดังกล่าวไปบริจาค/จำหน่าย/ขายทอดตลาด ในกรณีที่ไม่สามารถส่งคืนทรัพย์สินแก่ผู้เป็นเจ้าของได้ และบริษัทฯ สามารถดำเนินการกับทรัพย์สินดังกล่าวได้โดยชอบด้วยกฎหมาย บริษัทฯ ควรทำการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวคือ 1) หากอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มีส่วนที่ใช้จัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคล ควรลบ หรือทำลายข้อมูลที่อยู่ในชิ้นส่วนดังกล่าวให้เรียบร้อย ก่อนที่จะนำไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไปเท่าที่จะสามารถกระทำได้ 2) หากอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ไม่มีชิ้นส่วนที่ใช้จัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคล แต่ข้อมูลดังกล่าวถูกจัดเก็บภายในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ควรตั้งค่าอุปกรณ์ให้กลับไปเป็นค่าโรงงาน (Factory Reset) ก่อนที่จะนำไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป และ 3) หากไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลภายในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ได้ ไม่ว่าจะด้วยวิธีการใดก็ตาม ควรพิจารณาทำลายอุปกรณ์หรือทำลายชิ้นส่วนที่ใช้จัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลก่อน ซึ่งอาจถือได้ว่าบริษัทฯ ได้จัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล ที่เหมาะสมและเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 6 และมาตรา 37 (1) (กรณีไม่ถือเป็นการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล)

อ้างอิง

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล, เรื่องบริษัท อ. ขอความอนุเคราะห์
แนวทางปฏิบัติในการดำเนินการกับทรัพย์สินที่เก็บได้ประเภทอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีข้อมูลส่วน
บุคคลเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562, ค้นวันที่ 3 กุมภาพันธ์
2567 จาก <https://www.pdpc.or.th/wp-content/uploads/2024/02/PDPC-consultation-12.pdf>

ความเห็นทางกฎหมายจากการตอบข้อหารือและวินิจฉัยปัญหาในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

รวบรวมโดย

ว่าที่ ร.ต.ศรัณยู โสสิงห์
ตำแหน่ง นิติกรปฏิบัติการ
สังกัด กองการเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
(ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี)
กุมภาพันธ์ 2567

ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุตินันท์ ประสิทธิ์ภูริปรีชา อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ดร.ฐิติเดช ลือตระกูล รองอธิการบดีฝ่ายแผนและพัฒนาคุณภาพองค์กร
นายอรรถพงศ์ กาวาฬ รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์
นางพนมศรี เลิศศุภาวิทย์นภา รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

ติดต่อ

กองการเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
เลขที่ 85 ถนนสถลมารค ตำบลเมืองศรีไค อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี 34190
โทรศัพท์ 045-353085
เว็บไซต์ <https://pdpa.ubu.ac.th>
E-mail: pdpa@ubu.ac.th

